

ఆ ఇల్లు ఒక్కటే హడావిడిగా వుంది.

అక్కడ జనం అటూ, ఇటూ తొందర తొందరగా వజ్రాత్మ చేస్తున్నారు. ఆస్తిమితంగా అటూ, ఇటూ కడులుతున్నారు.

కన్నెపల్లి గోపాలకృష్ణ

అందరి ముఖాల్లోనూ విచారం తొణికిసలాడుతోంది. కదిపితే చాలు ఏదేసేలా వున్నారు.

వచ్చేపోయే జనం - ఇల్లు రద్దీగా ఉంది. అంతమంది వస్తూ పోతున్నా అక్కడ నీరవ నిశ్శబ్దమే తొణికిసలాడుతోంది. కనీసం గుసగుసలైనా వినబడం లేదు. అందరూ ఆత్రుతలో అదిగో ఆ గదివై పే చూస్తున్నారు. కొంత మంది ఆ సోఫా దగ్గర తచ్చాడుతున్నారెందుకో? ఆ సోఫా మీద కూర్చున్నాయన కళ్ళల్లో జీవం లేదు. మొహం పాలిపోయివుంది. ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుగా కూర్చొని వున్నాడతను.

మాటిమాటికీ ఆ గదివై పే చూస్తూ నిట్టూర్పులు విడుస్తున్నాడతను. ఆయన నిట్టూర్చిన శబ్దం వినగానే 'ప్ప', 'పావం!' 'కడుపు తరుక్కుపోతోంది' 'ఇటువంటి కష్టం పగవడికికూడా వద్దు' వంటి అనునయ వాక్యాలతో నిండిపోతోంది. ఆయన అసహనంగా చూడగానే గవ్వివ్ అయిపోతోంది. ని ము షా ల భారంగా దొర్లుతున్నాయి.

ఆ గది తలుపులు యెప్పుడు తెరుచుకుంటాయా అని అందరూ సస్పెన్స్ తో చూస్తున్నారు.

కొండంత విచారాన్ని ముఖమీద పులుముకున్నా, "ఎందుకొచ్చిన తద్దినంరా బాబూ యిది?". "ఈయనగర్మి

చూడు అవరస న్యాసిలా పోజు." "అయినా గోరంతలు కొండంతలు చేస్తారు ఏళ్ళు. మర్యన మన కొచ్చేయి పాట్లు" అని అనుకుంటున్న వాళ్ళు ఎంతో మంది. ఎప్పుడెప్పుడు రిజర్ట్ వస్తుందా, ఎప్పుడెప్పుడు బయటపడదామా

అని విసుగ్గా నిరీక్షిస్తున్నారు అక్కడి వారు.

బయట కారాగిన చప్పుడయింది. ఎవరో పుర ప్రముఖులొచ్చారు. జనాన్ని చీల్చుకొని తిన్నగా ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళారు. వారి కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. గ్లిజరిన్ పెట్టుకొని నటిస్తున్న నటుల్లా వున్నారు వారు.

వారిలో ఒకాయన "బాధపడకండి సార్! కష్టాలు మనక్కాకపోతే మరింకెవరికి వస్తాయి? ఇలాటి నమయంలోనే దైర్యంగా ఉంాలి." అన్నాడు అనునయంగా.

గోల్డ్ ఫ్రేమ్ కళ్ళద్దాలున్న మరోవ్యక్తి అందుకొని "నేనిప్పుడే హైద్రాబాద్ నుంచి వచ్చాను సార్! రాగానే ఈ దుర్వార్త. తటాల్న వచ్చేశాను. ఏం ఫర్వాలేదు. అంతా బాగుంటుంది" అన్నాడు.

నేను తీసిపోయానా అన్నట్లు ఇంకొకాయన "మిమ్మల్ని చూస్తే నా గుండె

ఆర్కిటెక్టు

అకువచ్చని డిజైన్లు కత్తిరించి ప్రకృతిలో తగిలిస్తున్న ఆర్కిటెక్టు సూర్యుడు:

— మిరియాల రామకృష్ణ

జీవిత విశేషాలు

పుట్టింది పెరిగింది. బియ్యన్నీవరకూ చదివింది తెక్కలి (శ్రీకాకుళం జిల్లా)లోనే. పిఠావరి పదవ తేదీతో ఇరవై రెండు సంవత్సరాలు నిండాయి. నిరుడు "అడవాళ్ళూ మీకు జోహార్లు" అని 'ఆంధ్రజ్యోతి' ప్రచురించిన కథ ద్వారా వ్రాతకారంగ ప్రవేశం. తెలుగు విజ్ఞానసమితి, దొనిమలైవారు, సర్వలభాహూణ సంఘ సమాఖ్య, మచిలీపట్నంవారు కథల పోటీల్లో ప్రథమ బహుమతుల నిచ్చారు. అగ్రవర్ణ ముద్ర కారణంగా ఎమ్మెస్సీ సీటు దొరక్క ప్రస్తుతం నిరుద్యోగపర్వ అధ్యయనం. కథలు వ్రాయడం, పుస్తకాలు చదవడం, నేపాథుల్లో చర్చించడం హాబీలు.

— కన్నెపల్లి గోపాలకృష్ణ

చెరువవుతోంది సార్! మీలాటి సున్నిత హృదయులకు రావాలా ఈ కష్టాలు! పైన దేవుడున్నాడు సార్. మిమ్మల్ని చల్లగా చూస్తాడు" అన్నాడు జీర పోయిన గొంతుతో.

సోపామీద కూర్చున్న ఆయన తలెత్తి వారివై పు చూశాడు. ఎడం చేత్తో ముఖం గట్టిగా రుద్దుకొని, కళ్ళు సులుముకొని, రుమాలుతో ముఖం కప్పేసుకున్నాడు.

అక్కడి జనం ఒక్కక్షణం నిరుత్తరులయ్యారు. మరుక్షణం వారి కందరికీ కర్తవ్యం గుర్తొచ్చింది. అంతే! జేబులలోంచి రుమాళ్ళువచ్చి, వారి ముఖంమీదకు చేరాయి. అందరూ కళ్ళు వత్తుకోసాగారు. కొంత మంది యేకంగా ముక్కులు చీదెయ్యసాగారు.

ఇంతలో—
ఆ గది తలుపులు బార్లా తెరచుకొన్నాయి. ముఖాలు వేళ్ళాడే సుకొని ముందుగా నర్సులు బయటపడ్డారు. వారిని చూడగానే జరిగిందేవిటో అందరికీ అర్థమయింది.

హాలంతా సానుభూతి చప్పుడులతో నిండిపోయింది. నర్సులవెనకే దీనమైన ముఖాలతో, భారంగా అడుగులువేస్తూ ముగ్గురు డాక్టర్లు బయటకువచ్చారు. వారు ఆ సీటీలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన సర్జన్లు. మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ సోఫాదగ్గర నిలబడ్డారు.

“సారీ సర్. మేం చెయ్యగలిగిందంతా చేశాం. మృత్యువుతో ఎంతో హోరా హోరీగా పోరాడినా జయించలేకపోయాం. పేషెంటును దక్కించలేకపోయాం. ఉయార్ వెరీ సారీ!” వారిలో కాస్త పెద్దాయన మంద్రస్వరంతో అన్నాడు.

సోఫామీద కూర్చున్నాయన ముఖం వెలవెల లాడింది. ఒక్కసారిగా రెండు చేతులూ ముఖాని కడ్డుపెట్టుకొని బావురు మని ఏడ్చేశాడు.

ఆశ్రిత జనులందరూ ఘొల్లుమన్నారు. హాలంతా ఒక్కసారిగా దుఃఖనముద్ర మయింది.

ఆయనే ముందుగా తేరుకొని ఆపరేషన్ గదిలోకి వెళ్ళారు. దుప్పటి తొలగించి మృతదేహాన్ని చూసి ఇంకో సారి ఏడ్చారు.

ప్రజలందరి దర్శనార్థమై ఆ మృత జీవిని హాల్లో మధ్యగా సోఫాపై వ

ుంచారు.

జనమందరూ ఒక్కొక్కరుగా చూసి, కాసిని కన్నీళ్ళు కార్చేస్తున్నారు.

ఇంతకీ ఆ మృత జీవి ఎవరూ? ఆయన భార్య? కూతురా? కొడుకా? తమ్ముడా? తల్లా? కాదండీ బాబూ కాదు. మీరనుకొన్న రిలేషన్ షిప్స్ యేవీకావు. ఆ జీవి ఆయన ఆరోప్రాణం. ఇల్లంతా కనిపెట్టుకు తిరిగే విశ్వాసప్రాణి.

అయ్యో! ఇంకా అర్థం కాలేదా మీకు. ఆ మృత జీవి—

శ్రీమాన్ అమాత్య శేఖరులవారి ముద్దుల కునకం.

జుట్టు అద్భుతంగా ఉండేటట్టు చేసేది రీటా. దానిలో అటువంటి శక్తి, సువాసనా ఉన్నాయి - శిరోజాలు సహజంగా, చక్కగా పెరగడానికి, చల్లదనానికి, దానికదే సాటి

రీటా వాడి. మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి. మీ శిరోజాలు ఎప్పుగా, ఒత్తుగా పెరిగి నిగనిగలాడుతూ మెత్తగా ఉంటాయి.

నేడే ఒక సీసా కొనండి ప్రతిచోటా దొరుకును

రీటా పురుషులూ వాడవచ్చును

ఇప్పుడు సూపర్ ఎకానమి (100 ml) సైజులో కూడా వస్తున్నది.